

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Lone Møller, om hun er enig i, at der ikke er nogen modsætning mellem at håndhæve forsigtighedsprincippet og så indføre et udviklingsprincip.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det kommer jo an på, om vi skal gå på kompromis med nogen af de standarder, som i dag er vigtige. Altså i hvert fald med hensyn til aflatoksiner, der er kræftfremkaldende, kan det godt være, det måske lyder rimeligt at sige, at det kun vil være én EU-borger, det går ud over.

Men for mit vedkommende mener jeg ikke, at vi skal lave politik på den måde, så derfor skal forsigtighedsprincippet selvfølgelig kædes sammen med det, og kan det gøres uden at gå på kompromis med standarderne, så er Socialdemokratiet med.

Christian H. Hansen (DF):

De tre beslutningsforslag skal vi i dag behandle samlet under et. Det overordnede, vi skal drøfte, er, om der er et fornuftigt forhold mellem på den ene side den sundhedsmæssige effekt af grænseværdierne og på den anden grænseværdiernes betydning for den internationale handel.

Grænseværdifastsættelsen foregår både i EU og også i det, som jo har været nævnt en masse gange heroppe, nemlig Codex Alimentarius, og her er det vist lidt over 160 lande, som deltager, samt en del interesseorganisationer. Forslagene sendes vist også ud i høring til medlemsstaterne og til en lang række af organisationerne.

Efter hvad jeg har fået oplyst, er en stillingtagen til de her standarder ikke noget, man sådan bare lige gør i løbet af 14 dage eller 1 uge. Vi taler faktisk i visse tilfælde om år, der kan gå, inden man kommer frem til en endelig beslutning.

Hvis det nu var, at man bare ville lave nogle handelsbarrierer for udviklingslandene, som der jo er lagt lidt op til i de her beslutningsforslag, ja, så var der jo ikke grund til, at man gik til bunds i det. Så var der ingen grund til, at man brugte nogle år. Så kunne man bare sige, at nu skal vi have fastsat en standard, således at vi er sikre på, at det bliver en handelsbarriere. Så ville man kunne klare det i løbet af ganske kort tid.

Allerede her synes jeg, at man sender et kraftigt signal om, at det faktisk ikke kun er det, der foregår. Hvis vi koncentrerer os lidt om EU-delen, hvor forslagsstillerne beskylder EU for på

nogle af områderne at have et højere beskyttelsesniveau end andre lande i det globale system, ja, så er jeg også lidt uforstående over for dette, da vi jo netop herhjemme, når vi har haft debatterne, faktisk nogle gange kommer ud for, at vi i Danmark ønsker, at vi kunne have nogle endnu højere standarder. Det drøfter vi jo nogle gange herhjemme og prøver nogle gange på at samle et folketingsflertal for, at nu skal vi have det. Nu vender man faktisk anklagen om og siger, at det er forfærdeligt, at EU gør det.

Jeg synes, at det her meget handler om forbrugerbeskyttelse, og forbrugerbeskyttelse er jo noget, som Dansk Folkeparti prioriterer særdeles højt. Jeg tror, at de fleste partier her er enige i det.

Når vi ser nærmere på beslutningsforslag nr. B 44, er der noget om antibiotika og anvendelsen af antibiotika. Når vi har haft debatter herhjemme om antibiotika, så har Dansk Folkeparti altid sagt, men jeg har altså også hørt SF indtil denne dag netop sige, at vi skulle mindske brugen af antibiotika så meget som overhovedet muligt.

Jeg forstår ikke den kovending, der er lagt op til her fra SF's side på det her område, men det er selvfølgelig ærligt nok at skifte holdning, og det er altså det, jeg mener vi ser i dag.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at man i forbindelse med WTO har en aftale om sundheds- og plantesundhedsmæssige foranstaltninger. Det er den aftale, der skal være med til at sikre, at de nationale standarder ikke kommer til at blive misbrugt som et handelspolitisk middel, som forslagsstillerne er inde på at de bliver i dag.

Kl. 16.55

Jeg ved godt, at man i aftalen har en mulighed for at afvige lidt fra Codex Alimentarius, men det er min opfattelse, at der altså skal være nogle virkelig gode grunde til at man gør det. Der må ikke være tale om, at man fastsætter nogle standarder uden grundigt bevis og forklaring, så jeg forstår faktisk ikke den problematik, der er opriset i de tre beslutningsforslag, medmindre man synes, at det med grænseværdier alligevel ikke har den samme store betydning længere.

Om beslutningsforslag nr. B 122 må jeg sige, at når det forholder sig sådan, at man har det her i EU, og at alle andre medlemmer af WTO er forpligtede til at overholde denne her aftale om sundheds- og plantesundhedsmæssige foranstaltninger mod brugen af de her vilkårlige høje nationale standarder med det mål, at det skulle